

تغییرات اقلیمی، ابر پروژه‌های برای کنترل جهان

عاطفه نصیری^۱

^۱ کارشناس ارشد مهندسی منابع طبیعی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال
nasiry.atefeh@gmail.com

چکیده

سابقه‌ی طرح مفهوم تغییرات اقلیمی، به دو قرن پیش باز می‌گردد، هرچند که عبارت خاص «تغییرات اقلیمی» از ۱۹۷۵ وارد ادبیات علمی شد. علت تغییرات اقلیمی، به انباشت گازهای گلخانه‌ای و به خصوص CO₂ و عنصر کربن نسبت داده می‌شود. مروری پیش‌بینی‌های اسبق درباره‌ی تغییرات اقلیمی و گرمایش زمین، حاکی از آن است که عمده‌ی آنها، هرگز محقق نشدند. آیا نظریه‌ها و پیش‌بینی‌های امروزی تغییرات اقلیمی و آینده‌ی آب و هوایی زمین هم به سرنوشت پیش‌بینی‌های پیشین، دچار خواهند شد؟ برای کنترل همه‌جا، باید از عاملی استفاده کرد که در همه‌جا حضور داشته باشد و جهان شمول باشد. همچنین باید در نظر داشت که اساس تغییرات آب و هوایی بر مواردی است که برای مردم، قابل اندازه‌گیری نیست. از سوی دیگر، برخورد درست با پدیده‌های اقلیمی و محیط زیستی، منوط به داشتن داده‌های درست است. هرگونه داده‌پردازی یا ارائه‌ی داده‌های نادرست، سبب واکنش‌های نادرست شده، که خود می‌تواند عامل بحران اقلیمی و زیست محیطی باشد، بدون آن که در اصل و در واقعیت، بحرانی وجود داشته باشد. به نظر می‌رسد که هدف تمامی این موارد - که نظریه‌های علمی پشتیبان‌شان، تاکنون به اثبات دقیق نرسیده‌اند - کنترل نمودن جریان اقتصاد و انرژی کشورها و ملت‌ها، به بهانه‌ی تغییرات اقلیمی است.

کلمات کلیدی: تغییرات اقلیمی، کنترل، جهان، گازهای گلخانه‌ای، کربن، سایبرنتیک، اکوسایبرنتیک، اطلاعات.

۱ مقدمه

تغییرات اقلیمی چیست؟ مطابق تعاریف مجامع علمی حال حاضر دنیا، تغییرات اقلیمی، عمدتاً حاصل گازهای گلخانه‌ای و به خصوص CO₂ است. تغییرات اقلیمی، به جنبه‌های عملی و نظری تغییرات آب‌وهوای جهانی در دوره‌های مختلف زمین‌شناسی می‌پردازد. بررسی تغییرات اقلیم، به مسائل کل‌نگر مربوط به تغییرات آب‌وهوا و سهم‌شان در افزایش دما، با تأثیرات متعدد بر فرآیندهای طبیعی می‌پردازد (سروشی سینگ و همکاران، ۲۰۲۱). تغییرات اقلیمی جهانی، به‌خاطر انباشت گازهای گلخانه‌ای (CO₂، متان، CFCها و غیره) رخ می‌دهد که منجر به افزایش اثر گلخانه‌ای طبیعی - که عامل حفظ دمای زمین است - می‌شود

(روبین مارجوری لوکاس و پیتر گیس، ۲۰۱۱).
در این مقاله، تلاش شده تا با بررسی حقیقت داشتن / نداشتن مسئله‌ی تغییرات اقلیم، به هدف نهفته در پس مطرح شدن وسیع و گسترده‌ی این موضوع، پرداخته شود.

۲ پیشینه‌ی پژوهش

نخستین بار، اصطلاح خاص «تغییرات اقلیمی»، در مقاله‌ای که به قلم والاس اس بروکر^۱ در مجله‌ی ساینس^۲ منتشر شد، مورد استفاده قرار گرفت (۱۹۷۵). عنوان مقاله‌ی بروکر این بود: «تغییرات اقلیمی: آیا ما در آستانه‌ی یک گرمایش جهانی قرار داریم؟» وی در مقاله‌ی خود عنوان نموده که افزایش تصاعدی CO₂، سبب افزایش میانگین دمای زمین، در اوایل قرن آینده خواهد شد.

به نظر می‌رسد که سابقه‌ی مطرح شدن این موضوع، بیش از این‌ها باشد. پیش‌تر، جوزف فوریه^۳، در مقاله‌ای که در ۱۸۱۸ منتشر نمود، حدس زد که در طی یک دوره‌ی زمانی طولانی، مقدار گرمای موجود در اتمسفر می‌تواند تغییر کند - هم به واسطه‌ی تکامل طبیعی زمین و هم فعالیت‌های انسانی - وی پیش‌بینی کرد: استقرار و پیشرفت جامعه‌ی بشری و عملکرد قدرت‌های طبیعت، می‌تواند سبب تغییرات قابل توجهی در وضعیت سطح، توزیع آب‌ها و حرکت‌های عظیم هوا در سطح وسیعی از مناطق شود. چنین اثراتی در طی چند قرن، باید تغییراتی را در دمای میانگین این نواحی ایجاد کند» (کلایو تامپسون، ۲۰۱۹).

در ۱۸۹۶، سوانته آرنیوس^۴، فیزیکدان سوئدی، اولین مدل تغییر آب‌وهوا را ایجاد کرد. او پیش‌بینی کرد که اگر مقدار CO₂ موجود در جو دوبرابر شود، دمای جهان، به میزان ۵ تا ۶ درجه سانتی‌گراد افزایش می‌یابد (ایزابیل هیلتون، ۲۰۰۸).

۳ مفهوم‌شناسی

در این قسمت مروری بر پیش‌بینی‌هایی صورت می‌گیرد که پیش‌تر در خصوص تغییرات اقلیمی و گرمایش زمین صورت گرفتند.

برخی دانشمندان، به مناسبت اولین اعلام روز زمین در ۱۹۷۰، پیش‌بینی‌هایی در خصوص آینده‌ی اقلیم، زمین، محیط زیست و جمعیت داشتند که در ذیل به برخی از آنها، اشاره می‌شود:

الف) پل ارلیش^۵ با اطمینان در آوریل ۱۹۷۰ اعلام کرد: «افزایش جمعیت قطعاً از افزایش ذخایر غذایی ما پیشی خواهد گرفت و نرخ مرگ و میر افزایش خواهد یافت، به نحوی که حداقل ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیون نفر در سال در طول ده سال آینده [تا سال ۱۹۸۰] از گرسنگی خواهند مرد». وی هشداردهنده‌ترین سناریوی

¹Wallace S. Brocker

²Science

³Joseph Fourier

⁴Svante Arrhenius

⁵Paul Ehrlich

خود را برای شماره‌ی ویژه‌ی روز زمین مجله‌ی «پروگرسیو»^۶ (۱۹۷۰) ترسیم کرد و به خوانندگان اطمینان داد که بین سال‌های ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۹، حدود ۴ میلیارد نفر، از جمله ۶۵ میلیون آمریکایی، در «مرگ بزرگ» از بین خواهند رفت.

ب) در ژانویه ۱۹۷۰، «لایف»^۷ گزارش داد: «دانشمندان، شواهد تجربی و نظری محکمی برای حمایت از پیش‌بینی‌های زیر دارند: اینکه ظرف یک دهه، ساکنان شهرها مجبور خواهند بود برای زنده ماندن از آلودگی هوا، از ماسک‌های گاز استفاده کنند... تا سال ۱۹۸۵ آلودگی هوا آنقدر زیاد خواهد شد که تنها نیمی از نور خورشید به زمین خواهد رسید».

ج) کنت وات^۸، بوم‌شناس (اکولوژیست)، در مصاحبه‌ای با تایمز^۹ گفت: «با ادامه‌ی روند کنونی، ما از نفت خام با چنان سرعتی استفاده خواهیم کرد که تا سال ۲۰۰۰، دیگر نفت خامی وجود نخواهد داشت».

د) هریسون براون^{۱۰}، دانشمند آکادمی ملی علوم، نموداری را در مجله‌ی «ساینتیفیک آمریکن»^{۱۱} منتشر کرد که در خصوص ذخایر فلزی بود و مطابق آن، تخمین زد که ظرف مدت کوتاهی پس از سال ۲۰۰۰، منابع مس به طور کامل تمام خواهد شد و این در حالی است که سرب، روی، قلع، طلا و نقره، پیش‌تر و تا قبل از سال ۱۹۹۰ تمام شده‌اند.

ه) کنت وات در یک سخنرانی در مورد عصر یخبندان پیش رو هشدار داد که: «جهان حدود بیست سال است که به شدت در حال سرد شدن است و اگر این روند ادامه یابد، میانگین دمای جهانی در ۱۹۹۰، حدود چهار درجه سردتر خواهد بود، اما در سال ۲۰۰۰ یازده درجه سردتر خواهد بود. این تقریباً دو برابر چیزی است که برای وارد شدن به عصر یخبندان نیاز است» (ام. جی پری، ۲۰۲۲).

و) در گزارشی که آلاسدایر ادواردز^{۱۲} برای گروه متخصصان مشترک‌المنافع تغییرات آب‌وهوا و افزایش سطح دریاها^{۱۳} تهیه کرد، عنوان شد که به علت آب شدن یخ‌ها، مالدیو ظرف ۳۰ سال آینده، به طور کامل، به زیر آب خواهد رفت. اتفاقی که البته هرگز رخ نداد (ادواردز، ۱۹۸۹).

⁶The Progressive

⁷Life

⁸Kenneth Watt

⁹Times

¹⁰Harrison Brown

¹¹Scientific American

¹²Alasdair J. Edwards

¹³Commonwealths' expert groups on climate change and sea level rise

۴ بحث

برای کنترل همه جا، باید از عاملی استفاده کرد که در همه جا حضور داشته باشد و جهان شمول باشد. لذا، به نظر می‌رسد که تغییرات اقلیمی و موارد مرتبط با آن (مثل افزایش گازهای گلخانه‌ای و مصرف کربن)، گزینه‌ی خوبی برای کنترل جهان شمول است، چرا که اقلیم، پدیده‌ای جهان شمول است.

مطابق نظر بیل گیتس: «تا سال ۲۰۶۰، تغییرات آب‌وهوایی می‌تواند به اندازه‌ی کرونا کشنده باشد و تا سال ۲۱۰۰ می‌تواند پنج برابر مرگبارتر شود ... به عبارت دیگر، تأثیرات تغییرات آب‌وهوایی تقریباً به طور قطع شدیدتر از کرونا خواهد بود و برای آنهایی که کمترین اثر را در ایجاد این تغییرات داشته‌اند، اوضاع وخیم‌تر خواهد بود» (گیتس، ۲۰۲۰). پرسشی که در اینجا مطرح می‌شود آن است که این صحبت بیل گیتس، تا چه اندازه درست است؟

سپتامبر امسال و همزمان با نشست مجمع عمومی ملل متحد در نیویورک، بنیاد راکفلر اعلام کرد که برای پیشبرد اهداف اقلیمی جهانی و کمک به اطمینان از مشارکت همه در آن، در طول پنج سال آینده، بیش از یک میلیارد دلار سرمایه گذاری خواهد کرد. در یاسالار جیمز استاوریدیس^{۱۴}، رئیس هیئت امنای بنیاد راکفلر، گفت: «بحران آب‌وهوا بزرگ‌ترین تهدید بشریت است - و برای بنیادی که مختص رفاه بشری است - اتخاذ این استراتژی هم منطقی و هم ضروری است (بنیاد راکفلر، ۲۰۲۳). در اینجا باید پرسید که در پس این هزینه هنگفت، چه سودی برای این قبیل بنیادها نهفته است؟ در واقع هدف از خرج این ارقام هنگفت چیست؟

چند سال پیش (۲۰۱۰)، بنیاد راکفلر و شبکه جهانی کسب‌وکار^{۱۵}، در گزارش مشترک خود، با عنوان «سناریوهایی برای آینده‌ی تکنولوژی و توسعه بین‌الملل» به مبحث قرنطینه^{۱۶} اشاره داشته است که نمونه‌ی آن در دوران کرونا، رخ داد. نکته‌ی بسیار جالب آن است که یکی از ابزارهای کنترلی تغییرات اقلیمی، همین قرنطینه کردن مجدد مردم است که ذیل قرنطینه‌های آب‌وهوایی و ... تعریف می‌شود. نشریه تلگراف انگلستان، با اشاره به پژوهشی از کوری و همکاران^{۱۷} (۲۰۲۱) عنوان کرده که برای دستیابی به اهداف اقلیمی، باید هر دو سال یک‌بار، قرنطینه و لاکدان^{۱۸} داشته باشیم تا انتشار گازهای گلخانه‌ای کاهش یابد اولویا رودگارد^{۱۹}، (۲۰۲۱)؛ که اولین نمونه‌ی آن را هم در کشور خودمان، در تابستان امسال و با عنوان تعطیلی به دلیل گرمای بی‌رویه شاهد بودیم (خبرگزاری تسنیم، ۱۴۰۲). هرچند که به نظر نمی‌رسد که گرمای مردادماه امسال، تفاوت خاصی با سال‌های قبل داشته باشد.

در متن گزارش بنیاد راکفلر، ذیل عنوان مرحله‌ی قرنطینه، نوشته شده: «دنیایی با کنترل شدیدتر دولتی از بالا به پایین و راهبری مستبدانه‌تر، با نوآوری محدود و جلوگیری از رشد شهروندان»؛ نکته‌ی جالب آن است که در این گزارش که چند سال پیش از کرونا نوشته شده، دقیقاً حرف از پاندمی، ماسک زدن و کنترل مردم

¹⁴James Stavridis

¹⁵Rockefeller Foundation and Global Business Network

¹⁶Lock Step

¹⁷Corinne Le Quéré et al.

¹⁸Lockdown

¹⁹Olivia Rudgard

به بهانه‌ی پاندمی، آمده است.

در این گزارش، در خصوص اقلیم و اشارات مرتبط با آن، آمده: بدون شک، وضعیت اقلیمی زمین، به طور فزاینده‌ای ناپایدار شده است. تغییرات آب‌وهوایی هم، مشکل منحصر به کشورهای در حال توسعه نیست (بنیاد راکفلر، ۲۰۱۰).

اکنون، پاندمی پایان یافته است اما گویا اهداف کنترلی و سلطه‌جویانه‌ی امثال راکفلرها، پایان نیافته و مستند به گفته‌های خود ایشان، به نظر می‌رسد که برنامه‌ی بعدی برای کنترل دنیا، تغییرات اقلیمی باشد که با دخالت بشر در روندهای طبیعت (از قبیل سدسازی، بارورسازی ابرها و ...) در حال وقوع است. قرآن کریم در این خصوص می‌فرماید: «به سبب آنچه دست‌های مردم فراهم آورده، فساد در خشکی و دریا نمودار شده است» (سوره‌ی روم، آیه‌ی ۴۱).

یکی از مهم‌ترین دلایل نادرستی نظریه‌های مرتبط با گرم شدن زمین که البته در حال حاضر، بیشتر ذیل عبارت تغییرات اقلیمی تعریف می‌شود، اثبات نادرستی پیش‌بینی‌های قبلی انجام شده، با گذر زمان است. به تازگی، جان کلاوزر^{۲۰}، برنده‌ی نوبل فیزیک در سال ۲۰۲۲، اعلام کرد: «روایت تغییر آب‌وهوا به واسطه‌ی فعالیت بشر، فریبی است که توسط نخبگان و برای خالی کردن زمین از جمعیت ایجاد شده است» (عدل طباطبایی، ۲۰۲۳).

و حالا پرسش مهم آن است که اگر کل ماجرای تغییرات اقلیم، یک فریب است، به چه جهت، این دروغ بزرگ، مرتب تکرار می‌شود و در عهدنامه‌های مختلف بین‌المللی (مثلاً توافق‌نامه‌ی اقلیمی پاریس^{۲۱})، از لزوم پرداختن به آن و اعمال روش‌های گوناگون برای کنترلش، سخن به میان آمده است؟

در متن سند توسعه پایدار ۲۰۳۰، ذیل هدف سیزدهم (اقدام فوری برای مبارزه با تغییرات اقلیمی و اثرات آن) زیر هدف ۲۰۱۳ آمده است: توافق‌نامه‌ی پاریس که در سال ۲۰۱۵ به تصویب رسید، آخرین گام در تکامل رژیم تغییر اقلیم سازمان ملل است و بر اساس کارهای انجام شده تحت کنوانسیون است که هدف اصلی آن تقویت واکنش جهانی به تهدید تغییرات آب‌وهوایی، از طریق نگره داشتن افزایش دمای جهانی در این قرن به میزان بسیار کمتر از ۲ درجه سانتی‌گراد است. رقم دمایی که البته بالاتر از میزان طبیعی آن، از قبل از صنعتی شدن بشر است. اکنون، پیگیری تلاش‌ها برای محدود کردن افزایش دما تا ۵.۱ درجه سانتی‌گراد است. در خصوص گام‌های قبلی سازمان ملل در مورد تغییرات اقلیمی، می‌توان به چهارچوب سندای (مصوب ۲۰۱۵) و بیانیه‌ی ریو (مندرج در پایگاه اطلاعاتی جمهوری اسلامی ایران بر روی سایت سازمان ملل، ۱۹۹۲) و از این قبیل اشاره کرد. توافق اقلیمی پاریس، در کنار سند توسعه پایدار، جدیدترین اسناد تحمیلی سازمان ملل به کشورها، در راستای پروژه‌ی تغییرات اقلیم این سازمان است. هدف از این توافق، تقویت توانایی کشورها برای مقابله با اثرات تغییرات آب‌وهوایی است (metadata indicator, SDG, 2021).

اساساً چه سنجه و معیاری وجود دارد که ثابت کند این اعداد و ارقام پیش‌بینی شده (گرم شدن زمین

²⁰John Clauser

²¹توافق‌نامه اقلیمی پاریس، در سال ۲۰۱۵ و در کنفرانس بین‌المللی سازمان ملل برای تغییرات اقلیمی، و در جهت مقابله با تغییرات اقلیمی و اثرات منفی آن تصویب شد که یک معاهده‌ی الزام‌آور بین‌المللی است. این موافقت‌نامه مشتمل بر تعهدات اعضا برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای و همکاری برای تطبیق با تأثیرات تغییرات اقلیمی است (سازمان ملل متحد، ۲۰۲۳).

به میزان ۲ درجه و تلاش برای کم کردن آن، تا ۵.۱ درجه) درست هستند؟ آیا این امکان وجود ندارد که این اعداد و ارقام، همانند آنچه در ۵۰ و اندی سال پیش، برای اولین پاسداشت روز زمین، توسط دانشمندان آن زمان پیش‌بینی شده بود - پیش‌بینی‌هایی که غلط بودند - نادرست باشند؟

تغییرات آب‌وهوایی، بر پایه‌ی مواردی استوارند که نادیدنی هستند و برای افراد مختلف، قابل سنجش و ارزیابی نیستند (شبهه کرونا)؛ اساس تغییرات آب‌وهوایی بر مبنای چیزی است که قابل اندازه‌گیری نیست: CO₂ (همنت بروانی و همکاران، ۲۰۲۲). لذا فریب دادن مردم، با آنچه که برای خودشان، ملموس نیست، کار چندان سختی نیست.

در ابتدای بحث حاضر گفته شد که: «برای کنترل همه جا، باید از عاملی استفاده کرد که در همه جا حضور داشته باشد و جهان شمول باشد». آب‌وهوا، عاملی است که در همه جا حضور دارد. به علاوه باید در نظر داشت که اعمال کنترل، مستلزم داشتن اطلاعات است و مهم‌ترین مقوله در سایبرنتیک، توان اعمال کنترل است (نصیری و شکوهیان‌راد، ۱۴۰۱)؛ لذا بدیهی است که مقوله‌ی تغییرات اقلیمی، ارتباط تنگاتنگی با اطلاعات، جریان داده و همچنین سایبرنتیک دارد. ظاهر امر آن است که کنترل آب‌وهوا، در همه جا مقدور نیست، اما در خصوص کنترل جریان اطلاعات، این طور نیست. با کنترل جریان اطلاعات و در نتیجه‌ی آن، می‌توان بخش اعظم ماده و انرژی جهان را کنترل کرد. در واقع جریان اطلاعات، اهرم کنترل ماده و انرژی برای انسان است. به نظر می‌رسد یکی از دانش‌هایی که در خصوص تغییرات اقلیمی و اعمال کنترل جهان شمول، کاربرد دارد، اکوسایبرنتیک است که بحث اصلی آن، اعمال کنترل بر زیست‌بوم (و به تبع آن، تمامی اجزای وابسته به آن، خصوصاً انسان) از طریق کنترل جریان اطلاعات است (نصیری و شکوهیان‌راد، ۱۴۰۱). پترز و همکارانش (۲۰۲۱) معتقدند که ما اکنون در نقطه تاریخی خاصی قرار داریم که در آن، زیست‌شناسی و اطلاعات گرد هم می‌آیند تا با گسترش سیستم‌های اکوسایبرنتیک، مسیرهای تکاملی - فرهنگی را در رابطه با حکومت زمین تعیین کنند. جالب آن است که از نظر ایشان، اطلاعات و اکوسایبرنتیک، چیزهایی است که منجر به تعیین حکومت در زمین می‌شود! یعنی همان چیزی که گلوبالیست‌ها در تلاشند تا ذیل مقوله‌ی علم و تعابیر علمی، اما در عمل، برای اعمال کنترل بر کشورهای مختلف و ابناء بشر بدان دست یابند و به همین دلیل است که به بحث تغییرات اقلیمی پر و بال داده‌اند و آن را به عنوان یک اصل مسلم مطرح نموده‌اند و وارد ادبیات بین‌المللی، سازمان ملل و توابع آن و نیز معاهدات بین‌المللی (نظیر توافق‌نامه‌ی اقلیمی پاریس) نموده‌اند.

برای روشن شدن این بحث و توضیح بیشتر، باید اشاراتی در خصوص جمع‌آوری اطلاعات، در سامانه‌های مختلف هوا و اقلیم‌شناسی، جنگل‌بانی، محیط‌بانی و ... داشت. امروزه، پیش‌بینی آب‌وهوا، تا حد زیادی به سیستم‌های سایبرنتیکی و بانک‌های اطلاعات و داده‌ها وابسته است. همچنین، کنترل بسیاری از پدیده‌های زیست‌محیطی، به سیستم‌های سایبری واگذار شده است (مثال ساده و ملموس این موضوع، کنترل خودکار دریچه‌ی سدهاست. هرگونه دستکاری، عملیات مخرب و ارائه‌ی داده‌ای غلط در سیستم‌های کنترلی این دریچه‌ها، می‌تواند منجر به باز شدن اشتباهی آنها و وقوع سیلاب شود). برای نمونه، در کشور کانادا، سیستم

مدیریت داده‌ها در رصد زمین^{۲۲}، بخشی از طرح احیای منابع طبیعی کانادا برای بهبود ظرفیت ماهواره‌ای رصد زمین در کانادا و دسترسی به داده‌های آن است. اساساً حفظ و بایگانی داده‌ها و اطلاعات سایبرکار توگرافی^{۲۳}، بخشی از فرآیند حفاظت محیط زیست، در نظر گرفته می‌شود (تریسی پی. لوریو و فریزر تیلر، ۲۰۱۹). لذا آنچه که در اینجا، مثل بسیاری از پدیده‌های دیگر عصر کنونی زندگی بشر، پررنگ است، جمع‌آوری داده‌ها و اطلاعات و اعمال کنترل، بر مبنای همین داده‌ها، بر سیستم‌های طبیعی و زیستی است. در اینجا، هرگونه داده‌ی ورودی غلط، منجر به خروجی اشتباه در عملکرد سیستم‌ها می‌گردد که می‌تواند به یک فاجعه یا بحران زیست‌محیطی بینجامد. در اینجا نیز، کسی که دست برتر را در کنترل داده‌ها در اختیار دارد، می‌تواند در زمان لازم، برای القای فریب تغییرات اقلیمی، وارد عمل شده و مسیر واکنش‌های بشری را، بر مبنای شیطنت و دستکاری در اطلاعات ورودی، تغییر دهد و به این ترتیب، به دلیل ایجاد واکنش نادرست، سبب ایجاد بحران زیست‌محیطی شود، بحرانی که در اصل، وجود خارجی نداشته و به سبب واکنش غلط، ایجاد شده است (شبهه همان ماجرای باز شدن دریچه‌های سد).

۵ نتیجه‌گیری

به نظر می‌رسد با باور کردن هرچه بیشتر فریب تغییرات اقلیمی، در واقع به دست خود، محدودیت‌های گوناگونی برای صنعت، کشاورزی و حیات ایجاد کرده‌ایم، چرا که تغییرات اقلیمی، متصل به عنصر کربن است و تمام موارد مذکور، با کربن در ارتباطند. همچنان که مارک مورانو^{۲۴}، دستیار سیاسی سابق جمهوری خواهان و مدیر ارتباطات کمیته‌ی محیط زیست و امور همگانی سنا در دولت جورج دبلیو بوش و نویسنده‌ی کتاب «بازتنظیم بزرگ: سردمداران گلوبال و قرنطینه‌ی همیشگی»، در یک مصاحبه گفته است: فروپاشی اقتصادی برنامه‌ریزی شده و قرنطینه‌ها، همگی بخشی از دستور کار اقلیمی هستند. وی معتقد است که تمام نشست‌های مرتبط با آب‌وهوا، خواستار «جنبش رشد زدایی» یا «رکودهای برنامه‌ریزی شده» برای مبارزه با گرمایش جهانی‌اند. و این بدان معناست که دولت‌ها، رشد اقتصادی کندتری را تحمیل می‌کنند و یا برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای، رکود اقتصادی را اجباری می‌کنند (گریت گیم ایندیا، ۲۰۲۲).

با استفاده از بالا و پایین کردن محدودیت‌های کربنی، به سادگی می‌توان در صنعت و کشاورزی، ایجاد محدودیت و کنترل نمود؛ لذا منطقاً پذیرش این موارد، به مثابه ترمزی برای صنایع و کشاورزی خواهد بود. از آنجایی که هیچ یک از نظریه‌هایی که برای گرم شدن زمین و تغییرات اقلیم، مطرح می‌شوند، تاکنون به اثبات کامل نرسیده‌اند، و نادرستی اغلب نظریات سابق نیز، در گذر زمان، اثبات شده است، لذا هیچ لزومی به پذیرش این فریب بزرگ که در واقع، برای محدودسازی بیشتر و اعمال کنترل همه‌جانبه بر تمام جنبه‌های حیات بشری (به واسطه‌ی عنصر کربن) می‌باشد، وجود ندارد.

نکته‌ی دیگری که باید مدنظر داشت، آن است که واکنش‌های درست به پدیده‌های مرتبط با آب‌وهوا و

²²EODMS: The Earth Observation Data Management System

²³Cybercartography: کارتوگرافی، به معنای نقشه‌برداری است که در کنار سایبر، به مفهوم نقشه‌برداری مبتنی بر سایبر است.

²⁴Marc Morano

محیط زیست، منوط به داشتن داده‌های درست است. هرگونه داده‌پردازی یا ارائه‌ی داده‌های نادرست (شبیه همان چیزی که در پیش‌بینی‌های اقلیمی سال ۱۹۷۰ صورت گرفت که عمدتاً اشتباه بودند) منجر به ایجاد واکنش‌های نادرست شده که می‌تواند، مسبب ایجاد بحران اقلیمی و زیست‌محیطی باشد، بدون آنکه در اصل و در واقعیت، بحرانی وجود داشته باشد!

آنچه در فوق، به صورت خلاصه و مختصر ارائه شد، می‌تواند ابزاری باشد که ذیل عنوان تغییرات اقلیمی، کشورها و دولت‌ها را وادار به انجام واکنش‌ها و عملکردهایی کند که مد نظر دست‌های پنهان حاکم بر دنیا و گلوبالیست‌هاست.

مراجع

- [۱] پایگاه اطلاعاتی جمهوری اسلامی ایران بر روی سازمان ملل متحد، «بیانه‌ی ریو، پیرامون محیط زیست و توسعه»، آگوست ۱۹۹۲.
- <https://tinyurl.com/26bfhknb>
- [۲] خبرگزاری تسنیم، «چهارشنبه و پنج‌شنبه، سراسر کشور تعطیل شد»، مرداد ۱۴۰۲.
- <https://tinyurl.com/44xr8x9e>
- [۳] ع. نصیری و م.ع. شکوهیان‌راد، «تهدیدات اکوسایبرنتیکی، چهارچوب نوین تهدیدات علیه زیست‌بوم»، از مجموعه مقالات نخستین کنفرانس ملی فضای سایبر، ۱۴۰۱، ۱۵ ص.
- [4] H. Bherwani, D. Balachandran, A. Das, R. Kumar, "Monetary quantification of COVID-19 impacts on sustainable development goals: Focus on air pollution and climate change", in: "COVID-19 and the Sustainable Development Goals", Elsevier Publication, 2022, pp. 159-175.
- [5] W. S. Brocker, "Climatic Change: Are We on the Brink of a Pronounced Global Warming?", Science, Vol 189, Issue 4201, 1975, pp. 460-463.
- [6] A. J. Edwards, "The implication of sea level rise for the republic of Maldives", Center for tropical coastal management studies, University of Newcastle, 1989, 109 p.
- [7] B. Gates, "COVID-19 is awful. Climate change could be worse.", Auguste 2020: <https://www.gatesnotes.com/Climate-and-COVID-19>
- [8] Great Game India, "World Economic Forum Cites Compliance with COVID Mandates to Promote 'Climate Change' Lockdowns": September 2022: <https://greatgameindia.com/climate-change-lockdowns/>
- [9] I. Hilton, "The Reality of Global Warming: Catastrophies Dimly Seen", World Policy Journal, Vol. 25, No. 1, 2008, pp. 1-8.
- [10] T. P. Lauriault, D. R. F. Taylor, "The preservation and archiving of geospatial data and Cybercartography as a proactive preservation process" in Further Developments in the Theory and Practice of Cybercartography, Modern Cartography Series, Volume 7, 2019, pp. 179-196.
- [11] R.M. Lucas, P. Gies, "Stratospheric Ozone", Encyclopedia of Environmental Health, ScienceDirect Publication, 2011, pp. 249-263.

- [12] “The Paris Agreement” on The United Nations’ website, last update: 2023: <https://www.un.org/en/climatechange/paris-agreement>
- [13] M. J. Perry, “18 Spectacularly Wrong Predictions Were Made Around the Time of the First Earth Day in 1970”, Expect More This Year”, 2022, American Enterprise Institute: <https://www.aei.org/carpe-diem/18-spectacularly-wrong-predictions-were-made-around-the-time-of-the-first-earth-day-in-1970-expect-more-this-year/>
- [14] M.A. Peters, P. Jandric, S. Hayes, “Biodigital Philosophy”, Technological Convergence, and Postdigital Knowledge Ecologies, Postdigital Science and Education, vol. 3, 2021, Pages 370-388.
- [15] Rockefeller Foundation, “The Rockefeller Foundation Commits Over USD 1 Billion To Advance Climate Solutions”, 2023: <https://www.rockefellerfoundation.org/news/the-rockefeller-foundation-commits-over-usd-1-billion-to-advance-climate-solutions/>
- [16] Rockefeller Foundation and Global Business Network, “Scenarios for the Future of Technology and International Development”, 2010, 54 p. <https://www.docdroid.net/YMLwGat/2010-scenarios-for-the-future-of-technology-and-international-development-rockefeller-gbn-pdf>
- [17] O. Rudgard, “Lockdown-level emissions cuts needed every two years to meet climate goals”, The Telegraph, March 2021: <https://www.telegraph.co.uk/environment/2021/03/03/lockdown-level-emissions-cuts-needed-every-two-years-meet-climate/>
- [18] SDG indicator metadata, “Target 13.2: Integrate climate change measures into national policies, strategies and planning”, last update: 2021, 5 p: <https://unstats.un.org/sdgs/metadata/files/Metadata-13-02-02.pdf>
- [19] S. Singh, P. Singh, R. Selvasembian, K.K. Srivastava, “Global Climate Change”, ScienceDirect Publication, 2021, 425 p.
- [20] S. A. Tabatabai, “Nobel Prize-Winning Scientist: ‘Climate Crisis Is a Hoax To Depopulate the Planet’”, July 2023: <https://thepeoplesvoice.tv/nobel-prize-winning-scientist-climate-crisis-is-a-hoax-to-depopulate-the-planet/>
- [21] C. Thompson, “How 19th Century Scientists Predicted Global Warming”, December 2019: <https://daily.jstor.org/how-19th-century-scientists-predicted-global-warming/>

